

MINISTERUL PUBLIC
Parchetul de pe lângă I.C.C.J.
SECȚIA RESURSE UMANE ȘI DOCUMENTARE
Biroul registratură generală, arhivă și grefă
Nr. *12*
20. Luna *mai* Ziua *05*

DOAMNĂ PROCUROR GENERAL,

Subsemnatul ȚIGARET NICOLAE, fiul lui _____, născut la
25 noiembrie 1977 în _____ jud. Constanța, domiciliat în
București, _____ sector
formulez prezenta

PLÂNGERE PENALĂ

împotriva procurorilor Pavel Vasile și Oana Schmidt Hăineală pentru
săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu în formă calificată, faptă prev.
și ped. de art.248¹ c.p. pentru următoarele **MOTIVE:**

1. Prin rechizitoriul din 21 februarie 2005 al Parchetului de pe
lângă Tribunalul Bacău (procuror Pavel Vasile, promovat între timp în
funcția de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel
Bacău), am fost trimis în judecată în stare de arest preventiv **pentru
săvârșirea infracțiunii de omor calificat, tentativă la omor
deosebit de grav și părăsirea locului accidentului.**

Rechizitoriul a fost confirmat de Oana Schmidt Hăineală, prim-
procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău, între timp
promovată director în Ministerul Justiției.

În fapt, s-a reținut că la 12 octombrie 2003, în jurul orei 19³⁰,
inculpatul, conducând autoturismul marca BMW, înmatriculat sub nr. B
77 TWN, cu intenție am tamponat autoturismul Dacia 1310, înmatriculat
sub nr. BC 02 GZA, în timp ce se deplasa pe podul Pietrosul din com.
Zemeș, jud. Bacău. Autoturismul Dacia era condus de Lăcătușu Octavian,
în dreapta față aflându-se Costache Eduard, iar pe bancheta din spate
Macadan Raluca.

Se susține în rechizitoriu că, prin tamponarea din spate,
autoturismul Dacia a fost proiectat peste balustrada podului, căzând în
abia unui râu. Lăcătușu Octavian a decedat, iar ceilalți doi pasageri au
suferit leziuni corporale ce au necesitat 30-40 zile de îngrijiri medicale
pentru vindecare.

Se mai susține, de asemenea, că am părăsit locul accidentului fără
încuviințarea organelor competente.

Împotriva mea s-a dispus măsura arestării preventive la 5.11.2004, măsură care s-a prelungit până la data de 12.12.2005, când am fost eliberat din Penitenciarul Bacău.

2. Fiind investite, instanțele de judecată au pronunțat următoarele soluții:

2.1. Tribunalul Bacău, prin sentința penală nr. 359/D/2008 din 02.07.2008, a dispus achitarea mea pentru infracțiunile de omor calificat, tentativă de omor deosebit de grav și părăsirea locului accidentului, având în vedere disp. art. 10 lit. c C.p.p.

Împotriva acestei sentințe Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău a declarat apel.

2.2. În apel, Curtea de Apel Bacău, prin decizia nr. 158 din 16.12.2008, a hotărât respingerea ca nefondat a apelului Parchetului, menținând soluția instanței de fond, în temeiul art. 379 pct. 1 lit. b C.p.p.

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău a declarat recurs.

2.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală, în dosarul nr. 29/110/2005, prin decizia nr. 2204 din 21.06.2009, a decis respingerea, ca nefondat, a recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău împotriva deciziei penale nr. 158 din 16.12.2008 a Secției Penale a Curții de Apel Bacău.

3. Consider că urmărirea penală a fost efectuată de procuror cu rea credință și lipsă de profesionalism.

3.1. În cursul urmăririi penale procurorul a dispus efectuarea unei expertize tehnice criminalistice la Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Iași. S-a întocmit raportul de expertiză criminalistică nr. 104/03.06.2004 de către expert inginer Ovidiu Stoinel (f. 126-142 DUP).

La punctul 4 din acest raport de expertiză se explică dinamica probabilă de producere a accidentului de circulație, reținându-se că „la ieșirea din curba menționată mai sus, numitul Lăcătușu Octavian a pierdut controlul direcției de mers, probabil partea din spate a autoturismului intrând într-un proces de derapare către stânga” pe un carosabil umed, existând și probabilitatea manevrei de încercare de redresare a Daciei într-o deplasare necontrolată pe o distanță de 51 metri, fără urme de derapare sau frânare.

Tot în cadrul stabilirii dinamicii accidentului, se precizează de către expert că nu se poate stabili o legătură de cauzalitate între pierderea controlului direcției de mers și primirea unei lovituri în partea din spate a autoturismului Dacia.

Din cuprinsul raportului de expertiză am reținut că avariile panoului din spate nu s-au produs prin tamponare cu alt autovehicul, partea laterală dreapta a spoilerului a fost ruptă complet, urmele constatate fiind urme dinamice de zgâriere cu orientarea acestora de jos în sus.

Referitor la acestea, expertul de la Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Iași precizează că acestea **au fost create în momentul în care autoturismul a fost repus pe roți**, urmele de frecare fiind rezultatul frecării spoilerului de blocul de beton existent pe marginea albiei râului în care a căzut autoturismul.

În rechizitoriu, la fila 5, procurorul menționează că pe autoturismul condus de mine s-a constatat o urmă dinamică de frecare, care ar fi putut fi creată în urma unui contact fizic cu un alt autovehicul.

Precizarea de mai sus este pusă pe seama raportului de expertiză întocmit de expert ing. Ovidiu Stoinel.

Față de această precizare citez din sentința penală nr. 359/D/2008 a Tribunalului Bacău (f. 12): **„Afirmația din rechizitoriu cum că această expertiză atestă impactul dintre cele două autoturisme pentru că pe autoturismul BMW s-au găsit urme de frecare ESTE FALSĂ, având în vedere că respectivele urme au fost găsite pe bara din spate și nu pe cea din față stânga a BMW-ului, cum s-ar fi întâmplat dacă ar fi lovit Dacia condusă de victimă”**.

Cred că procurorul nu a fost mulțumit profesional de concluziile raportului de expertiză menționat mai sus și a dispus efectuarea unei noi expertize. A desemnat (ordonanța din 21.07.2004), pentru aceasta, pe numitul Neagu Constantin.

Chiar dacă procurorul susține în rechizitoriu că acesta este expert tehnic auto, s-a stabilit că „Neagu Constantin figurează în calitatea de **specialist** în evidența Biroului local pentru expertize judiciare, tehnice și contabile din cadrul Tribunalului Iași”.

Biroul Central pentru Expertize Tehnice Judiciare din cadrul Ministerului Justiției a comunicat, la 22.07.2005, cu nr. 650/BCETJ/2005, următoarele:

- Conform. art. 13 al. 1 din O.G. nr. 2/2000, aprobată prin Legea nr. 156/2002, expertizele tehnice judiciare pot fi efectuate de specialiști numai în lipsa experților tehnici judiciari de specialitate.

- În evidența Biroului Local de expertize din cadrul Tribunalului Iași figurează șapte experți tehnici judiciari în specialitatea „autovehicule, circulație rutieră”.

3.2. Chiar dacă era evident că **cele două expertize, la care m-am referit mai sus, ajung la concluzii contradictorii**, procurorul, fără nici un temei de drept sau argument a respins cererea mea, formulată prin avocați, pentru efectuarea unei noi expertize tehnice în cauză.

Cred că procurorul ar fi trebuit să respecte **disp. art. 125 C.p.p.** și să dispună efectuarea, chiar în cursul urmăririi penale, a unei noi expertize. Concluziile contradictorii ar fi trebuit să-l determine pe acesta să aplice art.125 și nu să înlăture expertiza Laboratorului județean Iași, reținând ca probă legal administrată și corectă în conținut lucrarea întocmită de Neagu Constantin, care nu avea calitatea de expert în domeniu.

Această atitudine reflectă în opinia mea cu evidență intenția și reaua credință.

Tribunalul Bacău, la termenul din 27 octombrie 2005, după ce la un termen anterior a constatat că expertiza efectuată de Neagu Constantin este executată de o persoană fără calitatea de expert, a admis cererea mea pentru efectuarea unei noi expertize tehnice, desemnând ca expert oficial pe ing. Nucu Daniela și ca expert-parte pentru minr pe ing. Lauric Virgil (f. 174-182 dos. inst.).

Din concluziile noului raport de expertiză **rezultă că nu a existat o tamponare efectivă între cele două autoturisme, că Lăcătușu Octavian a pierdut controlul autoturismului, nu l-a mai putut redresa pe traiectoria de deplasare și, în final, autoturismul a părăsit carosabilul.**

Experții au precizat că accidentul ar fi putut fi evitat dacă Lăcătușu Octavian ar fi realizat o deplasare cu viteză redusă, corespunzătoare condițiilor de drum.

Datorită conduitei procurorului în faza urmăririi penale, respingând cererile pentru efectuarea unei noi expertize, cercetarea judecătorească s-a continuat, durata în timp fiind mare și de natură să îmi știrbească drepturile

Astfel, a fost necesar, pentru stabilirea corectă a situației de fapt, să se mai efectueze o expertiză la Institutul Național de Expertize Criminalistice (experți Gheorghită Cosma, Grigoraș Bețiu și Sorin Gavrilă) care a scos în evidență că „*nu se poate reține că a existat contact între cele două autoturisme anterior producerii evenimentului rutier*” și că starea de pericol s-a declanșat în momentul când conducătorul autoturismului Dacia (Lăcătușu Octavian) a sesizat pierderea controlului asupra direcției de deplasare a autovehiculului. Starea de pericol a putut fi generată de acțiunile conducătorului auto Lăcătușu Octavian la intrarea în curbă, în condițiile unui carosabil umed.

Consider că cercetarea judecătorească a fost prelungită pentru că procurorul, cu evidentă rea credință, nu a cercetat toate aspectele tehnice ale cauzei deși era foarte clar că aspectele cercetate nu sunt deloc lămurite.

Astfel se explică efectuarea unei noi expertize criminalistice, decisă de Tribunalul Bacău la termenul din 27.03.2008, când s-a dispus ca Institutul național de Expertize Criminalistice să expertizeze „*cele două pete de culoare roșie de pe aripa dreaptă spate a autoturismului Dacia*”.

Toate examinările de specialitate au condus, în cele din urmă, la concluzia tuturor experților, mai puțin specialistul Neagu Constantin, că nu a existat o tamponare efectivă între cele două autoturisme și că nu poate fi stabilită o legătură de cauzalitate între pierderea controlului direcției de mers și primirea unei lovituri în spate din partea autoturismului proprietatea mea.

Vă rog să rețineți reaua credință a procurorului care m-a cercetat, a cerut instanței de judecată arestarea mea și m-a trimis în judecată, respingând cererile formulate de mine, direct și prin avocați, de a se fi efectuat o expertiză în faza urmăririi penale.

Astfel, prin ordonanța din 19.11.2004 (f.203 DUP), se respinge cererea mea pentru efectuarea unei noi expertize tehnice în cauză, cu motivarea că cele două expertize nu conțin concluzii contradictorii.

La 22.12.2004, în fața procurorului (f. 207 DUP), am precizat că vreau să fiu confruntat cu martorul minor Zota Cornel și am cerut să se efectueze o nouă expertiză tehnică.

Dând din nou dovadă de rea credință și încălcându-mi cu intenție drepturi conferite de lege, și aceste cereri au fost respinse (f. 225 DUP).

Am menționat că în opinia mea urmărirea penală s-a efectuat fără profesionalism pentru că, la 19.07.2004, procurorul face o cercetare „cu privire la accidentul din data de 12 octombrie 2003, în urma căruia a decedat Lăcătușu Octavian”, determinând unele distanțe **prin măsurare cu pasul** (f. 122 DUP).

4. Consider că am fost direct vătămat în drepturi și am în vedere suferințele provocate de privarea de libertate în mod nelegal, suferințele și umilințele îndurate în perioada de arest preventiv, atât la arestul IPJ Bacău cât și în Penitenciarul Bacău.

Astfel, am suferit traume psihice știind că sunt nevinovat și că nu am nicio legătură cu împrejurările în care autoturismul Dacia, condus de Lăcătușu Octavian, a căzut în albia unui râu. Deasemenea, datorită condițiilor improprie din celula arestului poliției, unde eram mai multe persoane, iluminatul era insuficient.

Am stat timp de mai multe luni în acest arest.

Am fost încarcerat în Penitenciarul Bacău unde, deasemenea, am conviețuit în aceeași cameră cu 15-30 de persoane.

La acest penitenciar, pentru că sunt absolvent al Universității de Arte București, am realizat mai multe tablouri dintre care trei mi-au fost luate de administrația penitenciarului sub pretextul că vor fi prezentate într-o expoziție, pentru ca, în final, să mi se spună că, fără consimțământul meu, au fost vândute unor persoane.

Precizez că am fost internat în secția psihiatrie a Spitalului penitenciar Jilava – București, în perioada 12.11.2004 – 05.12.2004, pentru expertiza psihiatrică obligatorie. Am stat în aceeași încăpere cu mai multe persoane care aveau tulburări de comportament, agresive, periculoase.

Am suferit, pentru că la câțva timp după arestare, am fost abandonat de prietena mea.

Precizez că detenția și durata mare de timp a procesului, ca și învinuirile deosebit de grave care mi s-au adus, m-au afectat profund și nu mai am puterea să mă concentrez pentru a realiza lucrări de artă, eu având performanțe în domeniu, așa cum rezultă din CV – ul anexat.

Mi-a fost afectată imaginea în societate, dar și respectul de sine, chiar și în prezent, fiind pus în situația să explic în fața unor persoane ce s-a întâmplat cu mine pe durara arestării preventive, dar și a procesului.

Am avut tentative de suicid pe durata detenției în momentul în care nu mai aveam nicio speranță că acest coșmar al arestării mele se va termina. Pe durata cercetării judecătorești la Tribunalul Bacău s-a dispus

de trei ori lăsarea mea în libertate, dar de fiecare dată Curtea de Apel Bacău admitea recursul procurorilor.

După mult timp de la eliberarea din penitenciar am coșmaruri, visându-mă în detenție, situație din care nu m-am eliberat psihic și pentru care fac tratament.

Am suferit ca urmare a îndepărtării mele de familie prin privarea de libertate, știind că sunt nevinovat și neînțelegând ce mi se întâmplă.

Pe toată durata arestării preventive și până la obținerea unei hotărâri judecătorești definitive de achitare, deși mă știam nevinovat, am trăit sub spectrul pedepselor prevăzute de legea penală.

Toate acestea ar fi putut să nu aibă loc dacă procurorul care a efectuat acte de urmărire și cel care i-a supravegheat activitatea nu ar fi făcut acte prin care să mi se încalce în mod vădit drepturi conferite de normele procedural – penale precum și dreptul fundamental la apărare.

5. În mod evident, rechizitoriul ca act final al urmăririi penale, prin care s-a dispus trimiterea mea în judecată a fost întocmit cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la dreptul la apărare, stabilirea tuturor împrejurărilor cauzei și aflării adevărului.

Consider că și procurorul care a verificat Rechizitoriul întocmit în cauză sub aspectul legalității și temeiniciei este vinovat pentru că încălcările susmenționate au fost evidente ceea ce ar fi trebuit să conducă la infirmarea acestui act de sesizare în temeiul disp. art.264 al.4

Prin confirmarea rechizitoriului a fost posibilă trimiterea mea în judecată și scurgerea unui alt interval de timp considerabil până ce am putut să îmi dovedesc nevinovăția în loc ca la această concluzie să se ajungă încă din faza instrucției penale.

Pentru toate aspectele mai sus relatate, vă solicit declanșarea de cercetări pentru verificarea aspectelor mai sus relatate.

Tigaret, Nicolae

